

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fólyozások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Nagy Lajos birodalma.

Pécs, 1899. május 26.

Az osztrák-németek pünkösdi programja elforgatta egynémely magyar publicistának a fejét, mert abból a körülményből, hogy ez a program az egyes osztrák tartományokra vonatkozólag a nyelv-kérdés szabályozásának mikéntjét részletesen tárgyalván, semmit sem szól az osztrák-németeknek Dalmáciát, Galiciát, Bukovinát és Boszniát illető követeléseiről, azt következtették, hogy az osztrák-németek ezekre a tartományokra nem is tartanak számot s nagyon szívesen vennék, ha ezek az osztrák birodalom államjogi kötelékéből valahogyan kiválnának.

Mint hogy pedig ezek a tartományok valaha a magyar szent korona birodalmához tartoztak, voltak többen nagyobb lapjaink publicistái között, kik siettek az ekként gazdátlanokká váló tartományokat számunkra történelmi jogon reklamálni s már Nagy Lajos birodalmának helyreállításáról szóttek csillogó álomképeket; hisz e tartományokhoz való jogunkról nemcsak hogy soha le nem mondtunk, de koronázási hitleveleinkben királyainkat folyton eskü alatt köteleztük azoknak a magyar szent korona számára való visszaszerzésére s a magyar birodalomhoz való visszakapcsolására.

Nos hát eltekintve attól, hogy az osztrák-német pártok programjában sehol egy szóval sem foglaltatik benne a nevezett tartományokról való lemondás, a mit abba csak a legerőltetettebb értelmezéssel magyaráztak bele, a józan politikai észlelyesség parancsa még abban az esetben is, ha Ausztria nyíltan és egyenesen fölkinálná nekünk ez ajándékot, ennek határozott visszautasítására utalna bennünket.

Igaz, hogy nekünk ezekhez a tartományokhoz történelmi jogaink vannak, a melyeket még abban a korban szereztünk, mikor a személyes bátorság és a katonás fajjelleg elégséges tényezőt képeztek a birodalom-alkotásra, a mikor a rokonfajok még alig ismerték, csak sejtették egymást, összekötő kapocs nem volt közöttük, vallás és nyelv különözték el őket egymástól és megmérhetetlen volt a földrajzi távolság.

De azóta nagyot fordult a világ. Most már a nemzetiségi eszme s a nemzeti kultúra hatalma vezeti a fajokat a közös államalkotás vágya felé, a melyet a fegyveres erő ideig-óráig megakadályozhat ugyan, de ki nem irthat s az állandó veszedelmét képezi minden oly államalakulásnak, amely utját állja a faji jelleg vonzódási törvényeinek.

Elég elrettentő példáját szolgáltatja ennek Ausztria, amely csak addig képezett politikai közszükséget, míg a nagy nemzeti államok közé ékelt vegyes ajku népessége válaszfalat képezhetett az összeütközés ellen. De most, mikor ennek a vegyes birodalomnak különböző népei nemzeti öntudatra ébredtek, nem válaszfal az többé a nagy nemzeti államok között, hanem a nemzetiségi küzdelem legexponáltabb ütköző pontja, amely mint egységes államalakulat éppen a nemzeti jelleg hiánya folytán sokáig meg nem állhat.

Érzik ezt az osztrák-németek is, s mivel látják, hogy a velük egységes állami kötelékbe szorított szlávok nagy tömegénél fogva elnyeléssel fenyegeti őket, szívesen lemondának olyan tartományokról, a melyek földrajzilag is csak lazán függnek egybe a birodalom zömével s a melyeknek kiválásával egy részétől szabadulnának annak a szláv elemnek, amely túlsúlyánál fogva most a hegemoniájukat veszélyezteti.

Milyen örült politika lenne azonban részünkről, ha azokat az állambontó elemeket, a melyek odaát a birodalmat alapjaiban rendítették meg, készséggel fogadnók keblünkre s a magyar birodalommal szivatnók föl azt a mérget, a melyet szomszédunk kilökött vergődő testéből; csak azért, hogy egy visszahozhatlan álomképet, Nagy Lajos birodalmát ideig-óráig megvalósítva láthassunk.

Van nekünk már ezek nélkül is elég nemzetiségünk, mért vágyódjunk még több után, még pedig olyanok után, akik a saját területükön történelmi jogot is formálhatnak az uralomra. Magyarországnak első feladata nemzeti kulturánk erőteljes kifejtésével és általánosításával nemzeti állammá fejlődni a szó igaz értelmében; békés eszközökkel meghódítani a magyarság számára a magyar földet, nem pedig új tartomá-

nyok után való kapkodással földrajzi terjeszkedésre spekulálni.

Oktalanság Nagy Lajos birodalmáról álmodozni akkor, a mikor a honfoglalók területén sem vagyunk képesek igazi állammá alakulni. Nagy Lajos idejében önálló, független állam voltunk, amit akkor szereztünk, azt magunknak, a független magyar államnak szereztük. De most önmagunk sem vagyunk a magunké, mit akarunk hát még azon fenéksúlyokkal is, a melyeket mások kidobálnak sülyedő hajójukból?

Mi lenne a következése annak, ha elfogadnók az osztrák ajándékot s fölvennók Dalmáciát, Galiciát, Bukovinát s esetleg még Boszniát is a magyar állam kötelékébe? Az osztrák-németek megszabadulnának a csehek leghatalmasabb szövetségeseitől s így csakhamar megbirkózhatnának ezzel a nagy történelmi nemzettel, mi pedig kapnánk széthuzó elemeket, melyek nemhogy megszilárdítanák a magyar államot, de a szorosabb államkötelék révén, melybe velünk jutottak, a saját ősi területükön is segítő csapatai lennének a magyar állameszme ellenségeinek.

Anyagi szempontból is csak az osztrák részen lenne a nyereség, mert hisz kétségtelen, hogy akkor mi fizetnók a közös költségeknek tulnyomó nagyobb részét, mert az osztrákok nem bocsátják ám ki a birodalmi kapcsolatból azokat a tartományokat, csak igazgatásra engednék át nekünk, bajlódjunk velük mi, de a területi és népességi szaporulat arányában emeljük föl a kvótánkat is.

Igy szabadulnának ők a kolonctól, de az onnét élvezett jövedelmet mégis élveznék a közös vámterület mellett s kvótájuk leszállítása folytán. Ilyen alkuba bele nem mehetünk, bármennyire kínálgassák is Nagy Lajos birodalmának fényes köntösét.

* Vidéki városok kongresszusa.

A vidéki városok önkormányzatának kiszélesítése, erkölcsi színvonalának emelése és anyagi érdekeinek előmozdítása céljából Győr városa által megindított mozgalomhoz eddig is Komárom, Kecskemét, Temesvár, Maros-Vásárhely, Szatmár, Pécs, Sopron, H.-M.-Vásárhely, Pozsony, Baja, Versec, Pancsova, Nagyvárad

3000 méter selyem maradék

Foulard-selymek 46 és 56 kr., vízhatlan pongis 70, 90 és 95 kr. Taft és brocátok nagy választékban, bámulatos versenyáron.

Secessio-vánkos 1.95 frt. * Selyem-Echarpok à la Miss Halton 2.50 frt.

érkezett Klein Rezső női divattermébe és állandó kiállításába, Király-utca, Hattyu-épület, emeleti helyiség, Szénássy Gyula elsőrendű budapesti áruházából.

és Szeged csatlakoztak, Debrecen város azzal a kikötéssel, hogy a kongresszust Győrött tartásuk meg. Kecskemét, Temesvár, Pécs, Sopron és Pozsony nem ajánlják a rendezett tanácsú városok belevonását eltérő közjogi állásuk miatt. Az előadói javaslatok kidolgozását ekként osztották föl: 1. Közjogi javaslat: dr. Kautz Gusztáv és Kiss Ferenc főjegyző. 2. Kereskedelem, közlekedés, közforgalom, ipar: Szávay Gyula és Stumpf Dózsa. 3. Hitel és vagyonügyek: Wottiz Károly és Schadt József főszámvevő. 4. Kulturális ügyek: Szily Zoltán és Tauber Károly.

H i r e k.

Pécs, 1899. május 26.

Párbaj a menyasszonyért.

Sokat beszélnek Pécs társas köreiben két jó barátuk nem mindennapi harcáról, melyet egy szép leányért vívott e két jó barát, a mennyiben az egyik gavallér közvetlenül az eljegyzés napja előtt hódította el barátjától a szép leány szívét és kezét. Az érdekes és minden tekintetben századvégi erkölcsre valló eset a következő:

A két jó barát közül az idősebb pár hónap előtt elment Mohácsra háztüznézőbe. A leány, akinek a kezét megkérte, ha nem is gerjedt mindjárt szerelemre a leánynéző ur iránt, de határozottan és némi gondolkodás után kimondta a boldogító »igen«-t. A házasságba a szülők is beleegyeztek és így minden akadály nélkül határozhatták el, hogy két hét múlva megtartják a hivatalos eljegyzési ünnepélyt.

A vőlegényjelölt boldogan jött Pécsre. Itt mindjárt felkereste a legjobb barátját, a kivel közölte az örömhírt, hogy két hét múlva meg lesz az eljegyzési ünnepély. A jó barát lelkesen gratulált és egyben hosszas kapacitációra azt is megígérte a vőlegényjelöltnek, hogy le fog menni az eljegyzési ünnepélyre, hogy személyesen is meggyőződjék, arról, hogy az ő legjobb barátja okosan választotta-e meg élete társát.

Az eljegyzés előtt néhány nappal aztán csakugyan leutazott a két jó barát Mohácsra, a hol a kis menyasszonyka izgatottan várta már az ő leendő vőlegényét. Igen örvendett, hogy az ő életüknek ezen legszebb ünnepélyére elhozta magával vő-

legénye legjobb barátját is, a kiről hamarosan konstataulta a menyasszonyka, hogy igen kedves, szellemes és megnyerő modoru ember.

Ebéd alatt a jó barát a leány mellé került, hogy tanulmányozhassa és azután véleményét mondhasson a jó barátuknak, ha vajjon igazán jól választott-e, sőt ebéd után is együtt sétáltak a kertben.

A menyasszonyszemlére hívott jó barát csakhamar érezni kezdte, hogy a feltűnően szép leány neki talán jobban tetszik, mint az ő társának. Mennél többet beszélgetett a szép leánnyal, mennél tovább nézett annak ábrándos kék szemeibe, annál inkább felébredt szívében az irigység barátjának sorsa iránt, sőt töprengeni kezdett, ha vajjon nem-e lehetne még a dolgon valamit változtatni és a másnapra tervezett eljegyzést elhalasztani?

A töprengésnek az lett a vége, hogy a jó barát kezdett a szerelemnek hevesebb nyelvén beszélgetni a leánnyal és végezetül szinte lázasan vallotta be neki, hogy ő olyan szerelemre lobbant iránta, a milyet eddig még soha sem érezett és kész volna feleségül venni, ha a barátjáról lemondana . . .

Vacsora előtt a szép leány azzal a frapáns kijelentéssel lepte meg a szüleit, hogy ő meg gondolta a dolgot és nem megy ahhoz az urhoz. Próbálták kapacitálni, emlegették a botrányt és szégyent, a mit az eljegyzés elmaradása fog okozni, de a leány hajthatatlan maradt és kikoszorúzta kérését közvetlen az eljegyzés előtt, a ki lesújtva volt kénytelen gyűrűtlenül visszautazni Pécsre.

A múlt héten pedig jegyet váltott a szép leány a jó barátal, a kit az első kikoszorúzott vőlegény mutatott be neki.

Ennek a fura történetnek még furább epilógusa tegnap játszódott le, most a mikor is pisztoly párbajt vívott a két jóbarát. Mind a két lövés csütörtököt mondott, miről a segédek jegyzőkönyvet vettek fel. A felek a párbaj után nem békültek ki.

Napirend 1899. május 27-én.

Naptár: szombat, május 27. — Róm. kath.: Ede. — Prot.: Ede. — Görög-kel.: (május 15.) Pakumisz. — Zsidó: S. Behaloth. — Nap két 4 óra 14 perckor; nyugszik 7 óra 41 perckor. — Hold két 10 óra 40 perckor este; nyugszik 6 óra 16 perckor reggel.

Végre is Varsányi százados törte meg a csendet, kit már eléggé boszantott a fiatalabb tiszték hallgatag volta, mely boszúságát még tetézte az a körülmény is, hogy elaludt a szivarja, melyet kedvetlenül dobott el.

No meg azért is kezdett már beszélni, mert a »századosné önagságától«, aki otthon »örnagyi« rangot visel, sikerült ma kimaradási engedélyt kapnia s így nem akarta, hogy a »drága idő« unalmasan teljék el. Unatkozni otthon is tud, azért nem érdemes az asszonynak kurizálni.

Jobbat nem tudván mondani, odafordult a főhadnaghoz:

— Ejnye de hallgatag vagy ma Bandi?

A főhadnagy erre a hirtelen csendzavarásra felnyitotta félig behunyt szempilláit s meglepetten tekintett a századosra, mig Ledowszky hadnagy ásitva mondta:

— Igaz is főhadnagy úr! Ma olyan unalmas vagy. Nem mondanád meg, hogy mi lett?

— Biztosan szerelmes a fiu — szölt a kapitány, talán csak azért, hogy mondjon valamit, de a főhadnagy meglepett tekintetét látva, elmosolyodott.

— Hát nem vagy az? — kérdezte még egyszer.

A főhadnagy kinyújtotta lábait a márvány asztal alá, aztán unott arccal adta rá a feleletet:

— Bár csak szerelmes lehetnék. Soha-

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles, hűvös idő és eső várható.

Erdészeti albizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Kaszinó-estély a Nemzeti Kaszinóban este fél kilenc órakor.

Koldus diák operettelőadása a színházban a Pécsi Dalárda és Női énektársaság által este 1/8 órakor.

Igazoló választmány ülése a városházán d. e. 9 órakor.

— **(Személyi hírek.)** Br. *Fejérváry* Imre, főispán két napi távollét után a tegnapi esti, budapesti gyorsvonattal hazaérkezett. — *Hetyey* Sámuel, megyéspüspök ma délután négy órakor Nádasdról, hová ma délelőtt Bonyhádról utazott, *Hanny* Gábor kanonok kíséretében Pécsre hazaérkezett.

— **(Az első kaszinó-estély.)** Holnap (szombaton) lesz a Nemzeti Kaszinóban az első zene- és táncestély, melyet a kaszinó igazgatósága rendez a tagok és azok családjai részére. A kaszinó nyári estélyei tavaly is legjobb sikerűek voltak s bizonyára azok lesznek az idén is s a holnapi estély méltóan fogja bevezetni az idei estélyeket, melyek a jövő hó minden szombatján megtartatnak s július első szombatján zárulnak be.

— **(Pécsvárad művészeti telep.)** A Nemzeti Szalon tavaszi tárlatát Budapesten tegnap délután egy órakor nyitotta meg ünnepélyesen *Wlassics* Gyula kultuszminiszter. A tárlaton szép számu előkelő közönség volt jelen. A miniszter pár perccel egy óra előtt érkezett a Szalonba, ahol *Hock* János orsz. képviselő fogadta s megkezdte a tárlat megtekintését. *Hock* János végigkalauzolta a minisztert az egész tárlaton, melyet a miniszter igen alaposan megtekintett. Mindegyik képre volt egy-egy megjegyzése és általában igen sikerültnek tartotta az egész kis tárlatot. A nagybányai festők képeinél megjegyezte:

— *Pécsváradot szeretném művészi teleppé átalakítani. Itt legalább alkalmuk volna a festőknek magyaros dolgokat festeni. Nagybányán ugyanis csak tót típusokat találunk.*

A miniszter e szavait ajánljuk az illetékes körök figyelmébe. Szeged és Arad már

sem tudtam, mit jelent ez a szó, amelyről ábrándos lelkű költők oly sok szépet irnak. Nem mondom, volt már viszonyom elég, de egy sem tett rám mélyebb benyomást. Azt hiszem az ilyen időleges szerelmi históriák csak pillanatnyi hatást keltenek.

— Tévedsz — szölt elkomolyodva a kapitány — tudok rá példát, midőn egyetlen csók megzavarja az ember esztét s később, sok-sok év múlva is arra a piros, eperajku leánykára gondol, kinek szüzi orcájáról az első csókot lopta.

— Áhá! — kiáltotta mosolyogva a főhadnagy — ugylátszik százados ur neked ezen a téren is vannak tapasztalataid.

— Ostobaság volna tagadnom — mondá nem minden érzékenyedés nélkül a kapitány — hiszen már oly régen történt. Lássátok, évek multak el azóta, a sors, meg a katonai élet messze sodort ama kis novella színhelyétől, kapitány lettem, nős vagyok, de higgyétek meg — tette hozzá sóhajtva — bizony gyakran eszembe jut az a kis leány, aki engem oly nagyon szeretett s akit én oly csufosan rászédtem.

— Az öreg mindjárt holdvilágot fal — sugta oda kedveskedő impertinenciával a kadét a hadnagynak, ki leintve a kis szemtelenkedőt a századoshoz fordult e kérdéssel:

— Nem mondaná el százados úr nekünk ezt a históriát?

— Miért ne. Olyan ártatlan, naiv kis

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A százados úr kalandja.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

— Mit iszunk, ha ez elfogy? — kérdezte vidám, bizalmas hangon a kis kadét, ki már kissé »spicces« lett attól a pár pohár pezsgőtől, amelyet eddig megivott.

A kérdésre a főhadnagy ur, aki eddig félig behunyt szemekkel dőlt hátra plüss foteljében, feltekintett s unottan vetette oda a szót a pincérnek:

— Matyás még egy üveggel! Aztán megint mély csend lett, csupán a kávéház világnyal hajtott ventilátorje zúgott tompa, egyhangu morajjal s érezni lehetett, hogy miként tisztul a villanyfényes terem szivarfüsttel telített levegője.

Olyan hangulatban volt a társaság, mely akkor szokott az embereken erőt venni, midőn a cigány fardtan teszi le a nyirettyűt, a társaság tagjai meg még keveset szedtek be a jóból ahhoz, hogy jókedvük legyen, de már eleget ahhoz, hogy idegeik eizsibbadjanak. Olyan átmeneti pont ez a józanságtól a berugásig, midőn az ember nem tudja busuljon-e, vigadjon-e, vagy pedig adja a szörnyen okosat s hallgasson, mintha gondolataival egy más, egy komolyabb világban kalandoznék.

rendezett be magának képtárlatot. Talán lehetne Pécsen is tenni valamit s megvalósulhatna a miniszter óhaja is, Pécsváradon egy művész telep létesítésével.

— **(Az alispán jó példája.)** E cím alatt a budapesti lapok a következőképp kommentálják a vármegyei tisztikarban megindult névmagyarosítási mozgalmat. »A régi világban azt tartotta a példabeszéd, hogy: »Németnek Bécs, magyarnak Pécs.« Ezt a szólás-mondást később gunyolódva alkalmazták Pécsre, mely még csak egy emberöltővel ezelőtt is tiszta német volt. A török kiűzése után németek telepedtek le Baranyavármegye székhelyére, akiknek utódai bár érzelme nézve magyarok voltak, ősi nyelvükhöz és nevükhöz szívósan ragaszkodtak úgy, hogy Pécsen a magyar szó ritka volt, mint a fehér holló. Hogy pedig manapság minden ízében magyarrá vált a város népe, legjobban az tanúsítja, hogy Trixler Károly a vármegye alispánja, a kinek apja és anyja egy kukkot sem tudott magyarul, nevét Tormaira változtatta. A vármegye tisztikarának nem magyar nevű tagjai sorra követik a dicséretes példát.«

— **(A honvédmíniszter díszpolgári oklevele.)** Báró *Fejérváry Géza* honvédelmi miniszter díszpolgári oklevelének rajzbeli kivitele felett a városi Tanács pályázatot hirdetvén, pályázatot adtak be *Szikorszky Tádé*, *Horváth Károly*, volt pécsi, jelenleg Münchenben élő festő és *Tihanyi Károly*. Tegnap döntött a bíráló bizottság a pályázatok felett és *Szikorszky Tádé* rajzát fogadta el a díszpolgári oklevél kivitelére.

— **(Püspöki körút.)** *Gyurácz Ferenc* dunántúli ágostai hitvallású evangélikus püspök, a somogyi esperességben, ennek mintegy kilenc anya-gyülekezetében és körülbelül kilenc leányegyházában canonica visitatiót tart. Tegnap délután 2 órakor Balaton-Szent-Györgynél lépett az egyházmegye területére és ott az esperesség papsága és világi előljárósága ünnepélyesen fogadta.

történet az enyém, hogy bátran meghallgathatja akárki.

— Ácsi te! — szólt oda a főhadnagy a cigánynak, aki hangolni kezdte a hegedűjét, mialatt a százados új szivarra gyújtva, belekezdett a történetbe.

— Hadnagy koromban történt, nagy gyakorlat alkalmával.

Délután három óra volt, midőn a mi svadronunk egy sikerült kirohanása után — mely az ellenséget visszaverte — letujtak, s mi bevonultunk a legközelebbi faluba.

Amint végig dübörgött századunk a falu poros utcáján, minden muskátli ablak mellett kandikált egy barna vagy szőke leányfej, de bizony nekünk legcsekélyebb kedvünk sem volt a kacérkodásra mert fáradtak voltunk, mint a hajszolt vadász ebek.

Engem a bíró házában szállásoltak el, aki mindjárt azzal fogadott, hogy századunk tisztjei tiszteletére, este bálát rendez.

Már javában szólt a zene, mikor délutáni álmomból felébredtem. Siettem öltözködni, s már egynegyed óra múlva ott álltam a rög-tönzött bálterem közepén.

Miután a bíró vendége voltam, s nála is laktam, kötelességemnek tartottam először a »házi kisasszonnyal« táncolni.

Mondhatom fiuk, azt a pillanatot sohasem fogom elfeledni, midőn gömbölyű csipőjére téve a kezemet, a szeme közé tekintetem annak a vadvirágnak. Észbontó barna szemei voltak, az arca maga a tej és vér, s

— **(Háromlábú borju.)** Érdekes természeti furcsaság jött napvilágra a héten Zala-Koppányban. Mint ugyanis keszthelyi levelezőnk írja, Tollár József tehene megbornyuzott s a borjunak elől csak egy lába van, de azért járni tud. A furcsa kis jószág különben egészen fejlett, egészséges állat s lehet, hogy nemsokára valamelyik vásári bódében fogják műtogatni.

— **(Verekedő inasok.)** Nem csekély galibát okozott ma délelőtt a Nepomuk utcán három inasgyerek, kik összeveszve egymással, birokra keltek s addig nem hagyták abba a dulakodást, mignem az egyiknek beverték az orrát, úgy, hogy ez a törvényszéki palota udvarán levő vízvezetéknel volt kénytelen gyógyírt keresni vérző orrára. A három inast egy előhívott rendőr beszállította a torony alá.

— **(Bogdanovics Lucián püspöki utja.)** Bogdanovics Lucián budai gör. kel. szerb püspök — mint már jeleztük is — június elején fogja meglátogatni a siklósi szerb egyházkerületet. A püspököt a hivek nagy ünnepek közt szándékoznak fogadni, mert e kerületeket már több, mint száz éve nem látogatta meg főpásztoruk. A püspök június 2-án megy Mohácsra s onnan indul püspöki körútra. A püspök tiszteletére nagy lakoma lesz Harkányban.

— **(Eljegyzések.)** Nagy József eljegyezte *Irgang Reginát* Pécsen. Dr. *Freund Gyula*, paksi ügyvéd eljegyezte *Trebics Adélt* Budapestről.

— **(Feltört pincék.)** Alsó Téliusztán *Szekér János* és *Scheidt Imre*, ottani lakosok pincéiben a napokban betörők jártak. A belakatolt pinceajtókat felfeszítették s úgy hatoltak be a pincébe, honnan bort és pálinkát vittek el. Az ismeretlen betörőket keresik.

— **(Perczel Mór tábornok temetése.)** Perczel Mór temetése tegnap délután öt órakor volt Bonyhádon óriási részvétellel mellett. A gyász-szertartáson, mely a Per-

az egész leány frisséget s üdösséget lehelte ki magából.

S a kis hamis észrevette, hogy mily benyomást gyakorolt reám, mert elpirulva lesütötte szemeit, de nem tudta eltitkolni azt a kacér mosolyt, mely két apró gödröskét varázsolvá rózsás arcára, még elragadóbbá tette.

Dicsekvés nélkül legyen szólva: én sem hagytam hidegen a kis vadrózsát. Nem annyira a személyes előnyeimnek, mint inkább a helyzetnek tulajdonítom az elért sikert.

A zene, a szédítő tánc, az erős parfüm illat, az attillák csillogó fénye, az volt talán az, ami a kis leányt megzavarta, s ez okozta, hogy már a harmadik vagy negyedik fordulónál önfeledten hajtotta válamra fejecskéjét s arra kért, hogy vezessem a kertbe.

Megtettem.

A hold mely félig felhők mögé bujva világította meg a kert buja lombu fáit, ezüst fénybe borította a lugas susogó levelű folyondárját, a levegő tiszta, üde volt, s bódítóan illatterhes.

Ha valaki most, midőn a visszaemlékezések kellemes érzései töltenek el, azt kérdezné tőlem, hogy történt? nem tudnék számot adni róla, csak arra emlékszem, hogy az a kicsiny vadvirág hirtelen sirva fakadt, aztán válamra hajtván barna fejecskéjét zokogva könyörgött:

— Vigyen el innen! Ne hagyjon itt. Vigyen el akár hova, csak engedje, hogy mel-

czelek ősi bonyhádi kastélyában ment végbe, ott volt a budapesti s egyéb honvéd-egyletek küldöttsége, a vármegye minden előkelősége, Tolnavármegye összes városainak és mintegy 40 községnek a küldöttsége, számos egyesület és testület. Ott voltak a Stankovszky, Beze-rédy, Döry, Bernrieder stb. megyei birtokos családok tagjai, Széchenyi Sándor gróf főispán, a vármegyei tisztikar Döry Pál alispánnal az élén, *Kardos Kálmán* képviselő, Döry Dénes főrendiházi tag s a gyászoló család tagjai, köztük Perczel Dezső, a képviselőház elnöke, Perczel József vezérőrnagy, Perczel Miklós nyug. főispán, Perczel Béni országos képviselő, Perczel Béla főszolgabíró, Perczel József földbirtokos, Závody Albin törv. elnök s a többi családtagok. A gyászszertartást *Hetyey Sámuel* pécsi püspök végezte fényes segédlettel. A be-szentelés után megyei huszárok emelték a nehéz ércokorsót a halottas kocsira, a mely óriási közönség kíséretében vitte az elhunyt tábornokot a családi sirboltig. Ma *Hetyey* püspök Bonyhádon gyászmisét mondott.

— **(A bankóprés.)** Nagyszokolyban furcsa leletre találtak a napokban. Nagy Józsefné és tizenhárom éves leánya a kertjükben kapáltak, midőn ott munka közben egy gépre találtak, mely a földbe volt ásva. Nosza kiemelték s mert nem tudták felismerni, hogy miféle gép lehet, megmutatták a szomszédaiknak. Ezek közül aztán *Csapó Pál* elvette tőlük a gépet azzal, hogy az az övé. De a hatóság is tudomást szerzett a dologról s megindította a vizsgálatot, a mikor is kitűnt, hogy a talált gép egy — bankóprés, melylyel hamis forintosokat lehet csinálni. A gépet elko-bozták s folytatják a nyomozást arra nézve, hogy kié volt valóban a gép s készítettek-e rajta hamis pénzt?!

— **(Megvert ember.)** Döbröközön a saját udvarán vertek meg a napokban egy embert. Ugy történt a dolog, hogy *Vicze* Ferenchez a háza udvarába beállított két régi haragosa, *Herke László* és *Papp László* s mi-

lette maradjak! Hiába, nem bírom tagadni. Szeretem, szeretem oly örülni, ahogy még leány embert nem szeretett soha. Tegyen velem amit akar, csak ne hagyjon el. S ezzel görcsösen kapaszkodott gömbölyű karjaival a nyakamba.

Meglepetten tekintetem reá, s miközben karjait szeliden bontottam le nyakamról, csókot nyomtam duzzadó vérpiros ajkaira, s aztán vigasztalni próbáltam, s igyekeztem kivenni fejből azt a gondolatot, melyhez azonban eszelős kitartással ragaszkodott. Mindenáron velem akart jönni. Végre is látszólag ráálltam a szökés tervére, mi őt kissé megnyugtatta. Bebeszéltem neki, hogy holnap reggel négy órakor az itató kutnál várni fogok reá lovammal, s aztán elviszem magammal, hogy soha többé el ne váljak tőle.

Fájdalom! Tudtam, hogy hazudom, de a kényszerhelyzet vitt reá. Ha tőlem függött volna, Istenemre! ott maradtam volna.

Reggel korán, midőn még mindenki aludt, kinyargaltam az itató kutig és vártam a kis vadvirágot.

Nemsokáig kellett várnom, midőn megpillantottam lobogó ruháját, amint apró lépésekkel futva közeledett felém a tarlókon át.

Amint hozzám ért, szónélkül fogtam derekán, s felvettem magam mellé a lóra, aztán vágatással siettem a falu vége felé. A kis leány boldog elaléltsággal feküdt karjaiban, s azt hitte, hogy az ég tudja, hova s merre vezetem a boldogság édenkertjébe, midőn mesz-

kor látták, hogy Vicze egyedül van otthon, rátámadtak és véresre verték. Csak mikor a szomszédok meghallották Vicze segélykiáltásait, akkor futottak el a támadók, kiket feljelentettek a bíróságnál.

— **(A herceg szerencséje.)** Hiába, gazdaghoz húz a szerencse, Fortuna asszony is ott érzi magát legjobban, ahol jut is, marad is. Ezt bizonyítja Jaime herceg, Don Carlos spanyol trónkövetelő fiának a szerencséje. A szentpétervári nemesi agrárbank zálogleveleinek legutóbbi sorshuzásán a 14184 sor 35 számú záloglevél nyerte meg a 200.000 rubeles főnyereményt. Ennek a záloglevélnek pedig Jaime herceg a boldog tulajdonosa, aki most a grodnói testőrhuszárezred hadnagya. A herceget táviratban értesítették a szerencséről.

— **(A temetőrendező bizottság.)** tegnap délután 3 órakor Károly Ignác apátplébános elnöklete alatt ülést tartott a városházán a gazdasági tanácssteremben. Az ülésen jelen voltak Rauch János főmérnök, Deutsch Kornél főszámvevő, Magenheimer József belvárosi plébános, Dischka Győző, Nagy Gádó József és Vasváry Ferenc aljegyző, mint előadó. Az ülés tudomásul vette a Tanácsnak a bizottság megkeresésére tett amaz intézkedését, hogy a temetőkben uralgott rendellenességek megszüntetése céljából a budaikülvárosi temetőt elzáratta s mellé két őrt állított, hogy a kirándulók ne a temetőn keresztül menjenek a balokányi ligetbe. Ezt azonban nem tartja elegendőnek a bizottság, hanem javasolja, hogy a temető a liget felőli léckerítés helyett és a vasuti töltés oldalán is kőfallal vétesse körül; továbbá, hogy a napszámba fogadott őrk helyett rendőrök, vagy rendes fizetésű, egyenruhás őrk alkalmaztassanak. Szükségesnek tartja továbbá, hogy a kapukhoz táblák alkalmaztassanak, a következő feliratokkal: »Tilos a dohányzás«; »Tilos kutyát bevezetni« és »Tilos a temetőből virágot szíró felhangzottak századunk trombitáinak érhangjai: a gyülekezőt fújták.

... Még egy tüzes, forró csókot nyomtam a kis leány ajakára, aztán szinte erőszakosan letettem a nyeregből, s a következő pillanatban vad vágatással iramodtam a falu felé, ahonnan a trombitaszó hallatszott.

Hátra tekinteni nem volt bátorságom, mert féltem hogy szívem, mely megszakadásig hevesen dobogott, visszavisz ahhoz a kisleányhoz, elfeledtetni velem, hogy nem vagyok egyéb katonánál, ki engedelmességni tartozik.

Egy negyed óra múlva már ott álltam a szakasz élén kivont karddal, melynek fényes acélpengéjén megtörték a felkelő nap sugarai. Arról az elhagyott kis vadvirágról pedig nem hallottam, nem tudok semmit, csak emléke él még lelkemben!

Ez fiuk az én kalandom, ez a naiv, ostoba kis történet!

Midőn a százados befejezte elbeszélését, s kipirult arccal, elérzékenyedve pezsgő pohara után nyult, a kis kadét félénken sugta oda Ledowszky hadnagynak:

— Ugy-e hadnagy ur szép kis történet volt!

Aztán hirtelen felkelt az asztal mellől, attillája zsebéből kivette piros selyemzsebkendőjét, s miközben nedvessé vált szeméit törülgette, előszedett tárcájából egy apró női fényképet, melyre forró csókot nyomott.

Ő nála is készülöben volt egy olyan bájos kis novella, melynek nincs komoly vége de melynek édes ábrándos meséjét, nem felejtje el az ember, soha, soha!

Horkay Elemér.

hordani, Végül a kocsiközlekedés csak a temető főutjain engedtesse meg. Foglalkozott ezután a bizottság a központi temető kérdésével és annak sürgős létesítését égető szükségnek jelezte, mert a temetőkben az olcsó sírhelyek már mind elfogytak s a drágábbakat kell olcsók fejében temetkezésre bocsájtani. Ezzel az ülés délután félöt órakor befejeztetett.

— **(A katonai gyakorlótér ügye.)** Ma délután négy órakor egy vegyes bizottság, katonai és polgári tagokból, ment ki a polgármester vezetése alatt a katonai gyakorlótérre, hogy az ott befejezett földmunkálatokat megtekintse. A szemle a bizottság teljes meglegedését eredményezte.

— **(Az erdészeti albizottság ülése.)** A város közigazgatási erdészeti albizottsága holnap (szombaton) délután 3 órakor a városházán ülést tart. Az ülés tárgya a folyó ügyek elintézése lesz.

— **(A joglyceumi előadások vége.)** A pécsi püspöki joglyceumban — mint értesülünk — június hó 3-án érnek véget az előadások. A lecke-könyvek aláírását pedig június hó 4-én kezdik meg.

— **(Csavargó fiu.)** Tegnap éjjel 2 óra tájban egyik külvárosi utcában az őrjárat egy tízéves fiura bukkant. A fiu nem tudta magát igazolni, mire bevitték a torony alá s ott kitűnt, hogy csavarogva töltötte el az éjjelt és haza azért nem mert menni, mert inasnak akarták adni s nincs kedve a dologhoz. Természetesen most mégis haza vitték a csavargó fiut s átadták szüleinek, hogy azok a jó utra térítsék a korán romlásba induló gyereket.

— **(Megégett sertés.)** Bencze János málomi lakosnak a napokban, éjnek idején kigyulladt a sertésólja s mire észrevették a tüzet, már annyira terjedt, hogy a mentésre gondolni sem lehetett. Az ólban volt sertés is olyan égési sebeket szenvedett, melyekbe néhány órai kinlódás után belepusztult volna s így inkább leszúrták. Miután nem lehetetlen, hogy az ólat úgy gyújtotta föl valaki, a tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindították a vizsgálatot.

— **(A távolban elfogott tolvaj.)** Mint annak idején mi is megirtuk, Szenes Lipót martonfai lakos házába a múlt hó elején ismeretlen tettesek betörték s onnan egy csomó nagyobb értékű ruhaneműt emeltek el. A tettesek után megindult nyomozás azonban eddig nem vezetett eredményre. Most egy Bajáról érkezett átirat arról értesíti a pécsi hatóságot, hogy ott a Szenes-féle lopásban is ludas tette, Franciszti Menyhért személyében elfogták. Ugy történt, hogy Franciszti Baján cselédkönyv nélkül kocsisnak szegődött, amiért az ottani hatóság felelősségre vonta. A hivatalos eljárás folyamán aztán kitudódott az is, hogy a kocsis, ki Baranya megyéből való, több lopást követett el, többek között a martonfai ruhatolvajlást is. A tolvaj kocsist, ha ott végeztek vele, hozzánk toloncolják.

— **(A pálinka.)** Tegnap este egy embert találtak a szigeti országút végén eszméletlen állapotban. Bevitték a kórházba s ott konstataáltak róla, hogy a pálinka verte le a lábáról, a miből a kelleténél többet talált bevenni. Ott maradt tehát a kórházban, hogy kialudja az italt a fejéből.

— **(Kocsis kerestetik.)** A rendőrség tegnap este a Xavér-közben egy szekeret talált, melynek egyik lova félig ki volt fogva, a kocsist azonban sem az utcán, sem a közeli korcsmákban feltalálni nem lehetett. A gazdátlaná vált járművet beszállították a városi majorba, ahol igazolt tulajdonosa átveheti.

— **(Lopják a fákat.)** A kis-kozári szőlőhegyi lakosok panaszkodnak, hogy szőlőleiből egymásután vesznek el a szőlőkarók és ültetésre szánt gyümölcsfák, dacára annak, hogy — mint a gazdák meggyőződtek — a hegyőrök pontosan teljesítik kötelességüket s az éjjeleket is ébren töltik. A furfangos tolvajt most erélyesen nyomozzák.

— **(Igazoló választmányi ülés.)** A város igazoló választmánya holnap (szombaton) délelőtt 9 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart. Az ülés tárgya lesz: az ötödik kerületi választás igazolása és Sipőc István, elhunyt virilis bizottsági tag helyére egy póttagnak a képviselőtestületbe behívása.

— **(Orvosi vizsgálat nélkül temetés.)** A megyei tisztifőorvos figyelmébe ajánljuk, hogy a siklósi járás Kis-Harsány községében a halottkémi vizsgálatot az elhunytak hátramaradottai nem végeztetik orvossal, be se jelentik a halálesetet a járási orvosnak s az elhunytat minden orvosi vizsgálat nélkül temetik el. Így történt meg a múlt héten is Gyenes János ottani lakos eltemetése, ki hirtelen halállal mult ki, állítólag bort ivott és attól lett rosszul s még sem teljesítették nála az orvos által a vizsgálatot. Az elhunyt Pécssett lakó rokonait is későn értesítették a haláleseiről, csak most, napok múltán. Hogy ily haláleseteket ne kíséren gyanu, azért szigoruan kellene intézkedni, hogy rendes orvosi vizsgálat nélkül a halottat eltemetni nem szabad.

— **(Mi van a vízfolyásban?)** Furcsa kérdés ez, de nem indokolatlan. Ha az ember úgy véletlenül megkérdezné egy sarkos rendőrt: — Mondja kérem, mi van a pécsi vízfolyásokban?

Bizonyára a meggyőződés határozott hangján jelentené ki:

— Tiszta eső víz!

S dacára annak, hogy eme felelet teljesen jóhiszemű, — mert hiszen a rendőrök sohasem látnak mást a vízfolyásban, mint vizet — kénytelenek vagyunk rácafolni eme határozott állításra. Lapunk egyik munkatársa — ugyanis — összeállította ama ingó tárgyak jegyzékét, melyeket a tegnapi nagy esőzés alkalmával a Klimó-utcából a Sánc-utcán átmenve, egészen a Makár-utca sarkáig a vízfolyásban úszni látott. Ime a jegyzék: »Egy feloszlásnak indult szaimakalap, két döglött pocok, egy lyukas cipő, egy csomó rothadt zöldség, három üres tojáshej, két bizonytalan színű rongydarab, egy feloszlásnak indult egy hetes macska teteme s egy csomó csirke toll.« E jegyzékből, melynek hitelességében nincs okunk kételkedni, fogalmat alkothatunk magunknak arról, hogy miként nézhet ki a tájék arra, a hol ezek a holmik a »netovább« törvényénél fogva halomra gyűlve megállapodnak. Aztán panaszkodják még valaki a köztisztaság ellen!

— **(Halálozás.)** Mint lapunk zártakor értesülünk, Felső-Eőri Nagy Márton nagybirtokos, Kadarkuton ma reggel 8 órakor életének 74-ik évében meghalt. Az elhunyt dúsgazdag és tekintélyes nagybirtokosa volt Somogyvármegyének s Kadarkuton kívül Orhovácán vannak nagykiterjedésű birtokai. Öcsese volt Felső-Eőri Nagy Ferencnek, a szalantai kerület volt orsz. képviselőjének s halálát Blaskovich István, pécsi kir. ítélőtáblai elnök

és *Grubanovich* Géza, nyugalmazott kir. törvénytörvényes elnök is gyászolják. Temetése vasárnap délután 3 órakor lesz Kadarkuton.

— (**A Gründler-alapítvány.**) A Gründler-féle ösztöndíj alapítvány odaitélése tárgyában ma délután 3 órakor ülés volt a polgármesteri helyiségben *Majorossy* Imre polgármester elnöke alatt, mely ülésen *Kindl* József, *Lechner* Antal, *Magenheim* József plébános, *Rath* Mátyás és *Dischka* Győző fő-reáliskolai igazgató vettek részt. Az ülés az alapítvány folyó évi kamataiból juttatandó két 70 forintos ösztöndíjra kijelölte *Sasvári* Géza és *Krisztián* György fő-reáliskolai tanulókat, a 40 frtos ösztöndíjra *Lamparter* Géza, a két 30 frtos ösztöndíjra *Talgermayer* Jenő és *Weisz* Ármin fő-reáliskolai tanulókat. Ezzel az ülés délután félnégy órakor véget ért.

— (**Megverték az asszonyok.**) *Mandelsohn* Ignác pécsi lakos ószeres ma délelőtt panaszt emelt a rendőrségnél, hogy őt ma reggel három asszony megverte. Akként történt a dolog, hogy *Mandelsohn* — ki házról-házra jár s a fraktól kezdve le az üres velős-csontig mindent vesz — a pálya-utcán betévedt egy házba, ahol egy előtte ismeretlen asszony valami kopott fekete nadrágot kínált neki megvételre, melyért egy forintot kért. *Mandelsohn* — mint mondja — szinte sóbálványyná vált e horribilis ár hallatára s 20 krt kínált a nadrágot, mely az eladó asszony segítségével már a következő percben ott termett a boldogtalan ószeres fején. S mintha az ütés közben vérszesen lobogó fekete nadrág csatajel lett volna, egyszerre három asszony is neki esett *Mandelsohn*nak, megverték s kidobták az utcára. A legnagyobb baj az, hogy az ószeresnek fogalma sincs arról, hogy ki

verte meg, csupán azt tudja, hogy valamelyik pálya-utcai házban történt, melynek számát kifelé röpültében elfelejtett-e megnézni.

— (**Meghiúsult tanítóbeiktatás.**) Mint *Baranya-Lőcsről* írják lapunknak, tegnap megjelent a herceg-szöllősi esperes a községben, hogy *Kovács* György kántortanító helyébe, aki az ellene megindított fegyelmi vizsgálat alatt állásáról leköszönt, a megyéspüspök meghagyása értelmében egy helyettest iktasson be. Ez azonban nem sikerült, mert a leköszönt tanító nővérének vezérlete alatt a községbeliek egy deputációja jelent meg a plébánián tiltakozni az új tanító beiktatása ellen s abban a hiedelemben, hogy a beiktatandó helyettes az ő beleszólásuk nélkül azonnal véglegesítve lesz, még áttéréssel is fenyegetőztek, ha a püspök rendeletét végrehajtják. Az esperes látván a felbujtott népség izgatott hangulatát, nem tartotta tanácsosnak a beiktatást foganatosítani, hanem küldetésének teljesítése nélkül visszavonult. Ezalatt a beiktatandó helyettes s a szt.-istváni kántortanító a templomban az orgonát akarták megpróbálni, de a leköszönt tanító a plébános felszólítására sem adta ki az orgona kulcsait, mit azzal indokolt, hogy emberei a templomban botrányt találnak csinálni, ha az új tanító az orgonához nyúl. Mint halljuk, a leköszönt tanító emberei küldöttségileg akarnak a püspökhöz járulni s tőle *Kovács* György visszahelyezését kérni.

— (**Vasuti értekezlet.**) Ma délelőtt 10 órakor a polgármester hivatalos helyiségében szűkebb körű értekezlet volt a pécs-dolnimeiholjáci vasut építése tárgyában. Az értekezlet *Zsolnay* Miklósnak az előmunkálatok teljesítésére beadott ajánlatával foglalkozott s elhatározta, hogy a törvényhatósági bizottsági tagokból összehívandó értekezlet elé terjeszti az ajánlatot megvitatás s azután a közgyűlés elé terjesztés végett.

— („**Szamárnak nem kell kantár!**“) Furcsa históriát közölnek velünk az egyik szomszédos községből. Az történt — ugyanis — hogy egy ottani gazdálkodó házába éjnek idején tolvajok törtek be, a kik az istálló is megtisztelték látogatásukkal. Az istállóban pedig alva találták a kocsis, a ki egyik kezével egy kantárt fogott, melyet valószínűleg elalvás előtt tisztogatott. A tolvajok óvatosan kiszedték a kantárt a kocsis gyerek kezéből s odább álltak vele. A gyerek csak reggelfelé ébredt fel s ijedve keresni kezdte az eltűnt kantárt. De nem sokáig kellett keresnie, mert a kantárt nem találta meg ugyan, hanem helyette talált egy cédulát az asztalon, melyre ez volt írva: „Tanulság: Szamárnak nem kell kantár!“ — A gorombáskodó tolvajokat most keresik.

— (**Teljes napfogyatkozás.**) A ritkább természeti tűnemények egyike, a nap teljes elsötétedése, jövő év május 28-án Spanyolországban lesz megfigyelhető Oporto és Alicante között. Az eseményre már előre készülnek az egész világ csillagászai és kétségtelenül nagy számmal fognak megjelenni a nevezetes napon, amikor egy pár órahosszáig nem lesz nap a spanyol fővárosban. A jövő évi napfogyatkozást a madridi csillagda két tudós alkalmazottja, *Pedro Junenaz* és *Antonio Tarazona*, kiszámította, mielőtt más, külföldi csillagdának ez sikerült volna. Egy spanyol csillagászati lap szerint a nap elsötétedése a Madrid közelében fekvő Guadalajaraban 1900 május 28-án délután 2 óra 37 perckor kez-

szemeit, máris aggodalmas gondolatokat sugott a felretentő *Meta* fülébe:

— Oszlassad el édes reményedet, hogy egy ily állhatlant lekötni tudj, kit könnyű lapdaként a lenge szellő egy helyről másra hány!

Csak addig szeretett, addig volt hű tehozzád, míg sorsa a tieddel egy arányban állt, hiszen a gazdag gazdagot keres. A kedvező sors magasan föléd emelte a ledért. Óh! már ő megveti szegény ruhád takarta legtisztább vonzalmadat, mikor fény, pompa, gazdagság veszi ujjent körül s ki tudja, ki, mely büszke hölgy csábítja most szirén hangon magához őt, ki akkor tőle megtagadta volt kezét, míg ő is porba' volt.

Vagy tán hízkelkedő szavára fordította tőled el szívet, ki csábítólag így beszélt neki: Hisz, jó barátom, városunkban néked virágozik az Isten kertje; lásd, előtted itt a bájos sok leány, hogy köztük válogass, válaszs az érzésed s ne csak szíved szerint. Óh, sok leány van itt, de hány szülő, ki titkon érted ég, eped, tőled kedves leányát ki sem tagadja meg. A boldogság, vagyon, tekintély, öszszeköttetés így mindjárt készen áll. A városi tanácsosság ott nem maradhat el, hol pár rokonszó még sokat tehet!*)

A féltékenység e besugásai szünetlenül nyugtalanították és gyötörték *Meta* szívét. Sorra vette Buda valamennyi szép leányát s a tömérdek vetélytárs fényes helyzetét a magáéval összevetve, szörnyű kedvezőtlen eredményre jutott.

A hir ugyan kedvesének sorsa jobbrafordultáról az

*) A féltékenység — ez az alapján nagyon alkalmatlan kísértet — szintén jambusokban szárnyal.

feljöttét s midőn a bokrokon át feltűntek ezüst szarvai, gyorsan a dologhoz látott, teljesen az öreg béna harcos utasítása szerint cselekedett s a kincset szerencsésen ki is emelhette anélkül, hogy valami csoda történt volna körüle, anélkül, hogy valami fekete kutya megijesztette vagy hogy felcsapó kék láng világitott volna neki.

Az öreg *Menyhértnek*, ki bölcs előrelátásból ide ásta el megtakarított pénzét, esze ágában sem volt, hogy az örökség e tetemes részét tán elvonja fiától; a hiba csak abban rejlett, hogy halál koma az örökhagyóval egész más uton hagyatta el az árnyékvilágot, mint a melyen szerette volna. Ő ugyanis tökéletesen arra számított, hogy elaggva, életuntan, valami szokott betegség minden alakiságán túlesve fogja a földi létet befejezni, mint a hogy ifju korában megjósolták neki.

Tehát ő úgy szerette volna, ha egyházi szertartás szerint az utolsó kenetet felveszi, kedves fiát szépen halottas ágyához hivatja s a környezet eltávoztván, atyai áldásában részesíti s bucsuzáskép a kertben elásott kincsről értesíti őt.

És tényleg minden a maga rendjén halad, ha a jó öreg élete ki nem alszik, mint az olyan égő mécses, melyből az olaj kifogyott s mivel pedig azt a halál nagy álnokul egy lakodalmon oltotta ki, így akarata ellenére is sirba vitte kincse titkát s majd annyi szerencsés küzködésbe került, míg az elásott kincs a jogos örökös kezéig juthatott, mint ha a törvényes hatóság nyujtotta volna át neki.

Feri határtalan örömmel vette kezébe az alaktalan régi pénzeket, melyeket más, finomabb verésű pénzek nagy halmazával együtt a vasszekrény oly hiven megőrizett.

dődik és 5 óra 1 perckor ér véget. Alcazarban a napfogyatkozás 5 óra 38 másodperckor kezdődik és 6 óra 2 perc 20 másodperckor ér véget. A madridi csillagdában nagy előkészületeket tesznek, hogy ezt a napfogyatkozást mentül célszerűbben figyelhessék meg. Olyan helyet kell találni, hol a légkör lehetőleg tiszta, mert a felhős ég a tűnemény megfigyelését megnehezítené. Május vége felé különben az ég Spanyolországban mindig derült és tiszta.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolna vármegye területéhez tartozó Kónyi községben a f. évi április hó 12-dikére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi június hó 7-én pótvásár tartassék.

— **(Különböző életkorok.)** Azt bizonyítja a statisztika, hogy a legmagasabb emberi életkort a tanítók és bírák érik el; az előbbiekre nézve, mintha a végzet csak meghazudolni akarná a sokat emlegetett latin közmondást, hogy az istenek, a kit gyűlölnék, azt tanítónak teszik. Ellenben óva inthetünk mindenkit attól, hogy a kőfaragást válassza életpályául, mert a különben is kevésbé irigyelt pálya rövid élettel jár. A szegény kőfaragók átlag mindössze csak 34 évig bírják ki, míg a bírák többnyire csak 69 éves korukban járnak a legfőbb bíró ítélőszéke elé, őket nyomban követik a papok 64 éves általános életkorukkal. Az orvosok tudományába alapos kételyt támaszthat az a körülmény, hogy a saját életüket sem képesek átlag 54 évnél tovább nyújtani. Vannak azonban olyan pályák is, a melyeket veszélyességüknél fogva a biztosítótársaságok nem is fogadnak el biztosításra, vagy csak szokatlanul magas díjak

mellett. Ilyen például a léghajós, műlovar, tűzművész, kötéláncos, stb. foglalkozása. Tapasztalt ember véleménye szerint, legjobb szer az élet meghosszabbítására — az egészségi rendszabályok betartásán kívül — egy jó életjáradék, minek van is valami alapja, mert a kinek életjáradéka van, az gond nélkül, nyugodtan élhet öreg napjaiban. Vannak azonban olyan szabályok is, melyek minden célszerűségük mellett, a legjobb szándékkal sem tartathatók be. Ilyen például a szülők gondos megválasztása, mert a hosszú élet elérhetésére nagy biztosíték az, ha oly szüleink vannak, kiknél a hoszuéletűség családi hagyomány. A nők, a statisztika kimutatása szerint magasabb kort érnek el a férfiaknál. A ki tehát nagyon ragaszkodik az élethez, az először is válassza meg jól szüleit, aztán igyekezzenek lehetőleg nőnek születni, merítsen a bölcsesség forrásából és végül gondoskodjék minél magasabb életjáradékról. Ez az élet meghosszabbításának a titka.

— **(Az okos majom.)** Egy a Kongó államról írt és Belgiumban nemrég megjelent könyvben olvassuk a következő afrikai állatmesét: Egy majom és egy cápa barátságot kötöttek egymással, mert szomszédok voltak. A cápa a part közelében lakott, a majom pedig egy fán, melynek ágai a tenger hullámaiba nyultak le. Egy napon a cápa így szólt a majomhoz:

— Jó barátok vagyunk, miért ne tehetnénk egy utazást együtt? Mássz le a fádról a hátam közepére és nézzük meg a cápák birodalmát.

A majom elfogadta a csábító ajánlatát, lemászott a cápa hátára és csakhamar kiérték a sik tengerre. Ekkor így szólt a cápa:

— Tudod, barátom, a cápák királya súlyos beteg. Én a nagy bálvány papjától kértem tanácsot és ez azt mondta, hogy a ki-

rály csak úgy gyógyulhat fel, ha egy majom szivét megeszi. Nem kétlem, hogy a legnagyobb élvezettel fogod szivedet a királynak föláldozni, a mi rád nézve nagy megtiszteltetés lesz.

— Hogyne felelte a majom, de miért nem mondtad azt mindjárt? Mert tudd meg cápa barátom, hogy mi majmok, mikor utra megyünk, a szivünket mindig otthon hagyjuk!

— No hisz az nem baj, szólt az okos cápa, forduljunk vissza, szállj ki és hozd el a szivedet.

Ugy is tettek. A mikor a parthoz értek, a majom fölugrott a fára és azt mondta a cápának, hogy várjon. A cápa várt is, de hiába, mert a majom azonnal futásnak eredt és a mint mondják, még most is fut.

— **(Salamoni ítélet.)** Amerika Illionis államában egy vasuti szerencsétlenség alkalmával egy utas meghalt, egy másiknak eltört a lába. Ez utóbbi, valamint a megholtak özvegye kárpótlást követelt a vasutársaságtól. A bíróság az özvegynek 5000, az egylábusnak 15,000 dollárt ítelt. Ez nem tett az özvegynek s kérdé a bírótól: miért van egy lábusnak háromszor annyiértéke, mint egy egész embernek? A bíró felelte: — A dolog nagyon egyszerű. A férfi, akinek egyik lába hiányzik, még 15,000 dollárért sem kap új lábat, — hanem az özvegy, akinek 5000 dollára van, nagyon könnyen kaphat másik férjet.

Művészet, irodalom.

○ A „Koldus diák“ másodsor. A pécsi Dalárda és Női Énektársaság holnap (szombaton) este megismétli a „Koldus diák“ előadását a színházban. Tekintve azt a min-

Miután a pillanatnyi örömittasság mámora kissé elpárolgott, azon törte fejét, hogyan szállítsa át a kincseket egész észrevétlenül keskeny utcai lakásába. A teher oly nehéz volt, hogy segítség nélkül a tovaszállításra gondolni sem lehetett s így a gazdagság birtokával egyszersmind a vele járó gondok is felébredtek benne.

Az ujdonsült Crózus más módot nem talált, mint hogy tökepezenét a kert mögött elterülő réten egy odvas fa hűségére bízta, a kiemelt szekrényt pedig ismét a rőzsabokor alá ásta s a földet ott szép simára elegyengette. Három nap alatt aztán az odvas fába rejtett kincs a szűk utcába vándorolt s most már a tulajdonos elérkezettnek látta az időt, hogy szigorú inkognitoját egész becsülettel letehesse.

Csinosan felöltözködött tehát s a templombéli közbenjárást beszüntetve, viszont egy keresztény hálaadó imát eszközölt ki az utazónak, ki dolgai szerencsés elvégzése után hazaérkezett. A templomban aztán egy szögletbe huzódott, a honnét egész észrevétlenül szemlélhette a bájos Metát s le sem véve róla szeméit, látása mindama gyönyörökkel ittasította meg, melyek sejtelve a lánchidről tervezett salto mortale-től visszatartotta őt.

Midőn a hálaadó imára került a sor, Meta bájos arca örömpírban égett s Feri vonásaiból az imában való meleg részvételt olvasta ki.

Hazamenet a szokott találkozás oly sokatmondó volt, hogy még egy harmadik is, ha ráfigyel, könnyen elérthette volna.

Feri újból megjelent a börzén, ismét kereskedést nyitott, a mely pár hét alatt már nagyban ment s hogy jóléte nap-nap után jobban szemet szurt, a rágalmazó

Kaján uram mindjárt úgy vélekedett, hogy Ferinek a régi tartozások behajtásánál több szerencséjének, mint eszének kellett lenni. Nagy házat bérelt ki a város főterén, könyvelőt, segédeket fogadott és serényen vezette üzletét,

Az élőködők terhes raja megint csak egymásnak adta át a kilincset. Seregestül tódultak oda s majd hogy agyon nem szorongatták barátságuk biztosításával és helyreállt jólétén kifejezett szerencsekívánatukkal azt híven, hogy újból ragadozó karmaik közé kaparíthatják.

Am Ferit a tapasztalat észre térítette; saját pénzükkel fizetett: szép, sima szavakkal vendégelte meg hamis barátságukat s üres gyomorral bocsátotta el őket, a mely hathatós eszköz a tányérnyalók és hizelkedők alkalmatlan söpredékének szétrebbentésére célzott szándéknak tökéletesen megfelelt, mert azok szépen elmaradtak.

Egész Budán a zöld ágra vergődött Feri volt a beszéd tárgya. A szerencse, melyhez szerintük messze idegenben valami megfoghatatlan módon jutott, a keresztelőkben, törvénytermekben, börzén is bő anyagot nyújtott a társalgásra. De a mily aranyban szerencséje és jólétének híre emelkedett, a szép Meta meglegedése és lelki nyugalma is a szerint fogyott.

Meta ugyanis barátja helyzetét már alkalmasnak minősítette arra, hogy megszólalhasson s Feri szerelme mindennek dacára néma maradt s a templomba menettel összefűzött találkozáson kívül csak nem hallatta hangját, sőt még a tiszteletadás ezen módja is egyre gyérült s az e fajta tünetek nem meleg, hanem hideg időjárásra vallanak a szerelemben.

A féltékenység szomorú ördöge szárnyalta körül éjjelente kis szobáját s a tünde álom alighogy lezárta kék

den izében magas sikert, melyet szerdai előadásukkal arattak a műkedvelők s a nagy érdeklődést, melyet meg is érdemeltek, a szombati előadásra is zsufolt házra van kilátásuk s épen azért vasárnap délután harmadszor is adni fogják a darabot. Ez előadásokra jegyek a rendes színházi árak mellett előre Domján J. könyvkereskedésében, este pedig a színházi pénztárnál válthatók.

○ **Castelar halála.** Castelar Emil, a hirnevés spanyol politikus és író tegnap Madridban meghalt. Halála egész Spanyolországban élénk megindulást keltett. A régens királyné és a kormány részvétüket fejezték ki az elhunyt családjának. Castelar 1832-ben született Cadizban. A madridi egyetemen jogot, majd filozófiát és irodalomtörténetet tanult. Korán részt vett hazája politikai mozgalmában. Több demokratikus irányú lapnak volt a szerkesztője. 1874-ben megindította La Democracia lapját, melyben a Bourbonok önkényes uralma és a szocializmus ellen harcolt. Majd a madridi egyetemen a történelem tanára lett. Mint a cortes tagja, nagy tehetséggel küzdött republikánus elvei érdekében. Emiatt 1865-ben elmozdították tanári állásától. A következő évben részt vett az ütközetben. Ekkor in contumaciam halálra is ítélték. I. Amade király lemondása után visszatért hazájába s kultuszminiszter lett, majd a cortes elnöke. 1873-ban a spanyol köztársaság elnökének és teljhatalmu diktátornak választották meg. 1874-ben a cortes egy indítványát leszavazta, mire lemondott a köztársasági elnökségről s külföldre költözött. XII. Alfonz alatt többször volt a cortes tagja, köztársasági és liberális programmal. 1893. óta teljesen visszavonult a politikától. Egész könyvtárra való politika, történelmi, irodalomtörténeti és művészi munkát írt, amelyek közül sok magyar nyelven is megjelent. 1879. óta tagja volt a spanyol akadémiának.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat m. ielöb beküldeni.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel

1899. május 26. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = mm. 54.2 (súlyedő.)
Hőmérsék = 11.3 °C

maximuma: 17.6 °C

minimuma: 13.0 °C

Párányomás: 9.4 mm.

Relatív nedvesség: 94.

Felhőzet: 10¹ N. B^o S. W. N.

Szélirány s erő: W. = 2. 17.2.

Csapadék 24 órai: reg. 5.54. W-ről S. E. felé.
Még borult, esős idő várható.

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A szegárdi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Simon István harci lakost elmebaj miatt gondnokság alá helyezte.

§ **Elítélt házaló.** Steiner Henrik pécsi lakos házaló, a közelmúltban Herceg Teréztől azt a megbízatást nyerte, hogy egy vaskályhát adjon el három forintért, amit pedig esetleg a három forinton felül kap, azt tartsa meg közbenjárás díja fejében. Steiner Henrik, aki teljesen vagyontalan s a kit vagyontalansága mellé hét élő gyermekkel is megáldott a gondviselés, sietett minél hamarabb túladni a vaskályhán s csakhamar el is adta azt Gyimóthy Gyula fűszeresnek 3 forintért. Miután azonban Steiner két forinttal tartozott Gyimóthynek,

az csak egy pengőt fizetett a házalónak a kályháért. Steiner a kapott egy forinttal nem mert megbízójának beszámolni, hát hazafelé igyekezett. Utközben találkozott gyermekeivel, kik sirva panaszolták, hogy éhesek s kérték apjukat, hogy vegyen nekik enni valót. A gyermekek könyörgésén megesett az apa szive s ráhagyta magát venni, hogy azt az egy forintot, a más pénzt is elköltse. Ezért ma a kir. törvényszék a sikkasztással vádolt Steiner Henriket számos enyhítő körülmény tekintetbe vételével egynapi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **Véres verekedés a templomban.** Még i. é. január hó 15-én történt, hogy a felsőmindszenti templomba, az oda járnai szokott kishajmási »filia« legényei előbb mentek be, mint a felsőmindszentiek és elfoglalták a kórust. A felsőmindszenti legények azonban, midőn a templomba értek nem akarták elűzni, hogy a nem odavaló fiatalság foglalja el a kórus első sorait, s nehányat a kishajmásiak közül nem a legszelidebben tuszkoltak ki a templomból. De a kishajmási magyar legények sem voltak restek, hanem ugyancsak körültagogattak egy pár »benszülöttet«, minek az lett a vége, hogy olyan parázsverekedést rendeztek a templomban, hogy a misét félbe kellett szakítani, s a hatóság embereinek közbe lépni, hogy az összegabalyodott legényeket szétválasszák, akik véresre verték egymást. Megyessy Ede felsőmindszenti plébános feljelentése folytán, így kerültek aztán Silber János, Löfler András, Löfler György, Raumann János felsőmindszenti, Gyenes Jónás Ferenc, Csirke István, Pölöske János és Szabó István kishajmási legények a vallás elleni vétséggel vádoltan a pécsi kir. törvényszék elé, mely a ma megtartott végtárgyalás után Silber Jánost egy havi, Löfler András, Gyenes Józsefet 2—2 heti a többiek 8—8 napi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

T a n ü g y.

(Gazdasági ismétlő-iskola. Már régóta vajudott a Baranyavárost felállítandó gazdasági ismétlő-iskola létesítésének kérdése, mely mindig azon a kérdésen dőlt el, hogy a képviselő-testület nem akarta eme iskola felállítása folytán reá háruló költségeket viselni. Most azonban, mint értesülünk, a baranyavári képviselőtestület határozatilag kimondotta, hogy a gazdasági ismétlő-iskolát felállítja s hogy a tanítók számára ötven-ötven forint évi tiszteletdíjat engedélyez. Eme, a közgazdaságra nem csekély fontossággal bíró intézmény felállítása és létrehozatala Vida Károly baranyavári jegyző érdeme.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:33
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:14	3:40	12:10
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:34	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20

	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:06	7:11
<i>Barcs</i>	10:51	9:00
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41
<i>Bécs</i>	7:42	7:17

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:20
<i>Üszögh</i>	5:50	12:27	4:40	8:35
<i>Villány érk.</i>	6:39	1:13	5:27	9:23

(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35*) sz. v. 1:55 sz. v. 10:05.
Mohács érk. 7:44 11:35 2:39 10:49

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán, pénteken és vasárnap indul reggel 8:30, fölfelé minden kedden, péntek és vasárnap éjjel 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órákor. Budapestre érkezik éjjel 1:10

Villány ind. 6:49 1:18 5:32 9:28

Eszék 8:08 2:27 6:47 10:46

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	7:15	8:00	3:00
<i>Uj-Dombóvárra</i> érk.	2:45	10:03	1:30	6:21

sz. v. gy. v. sz. v. sz. v. gy. v.
Kaposvárról ind. 1:21 4:11 8:52 1:00 4:44

Uj-Dombóvárra érk. 2:26 4:46 9:52 2:06 5:14

Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53

Dombóvárra érkezik 1:40 12:55

tv. sz. sz. sz. v. sz. v. sz. v. gy. v.
Uj-Dombóvár ind. 5:30 3:10 10:15 2:17 6:36

B.-Szt.-Lőrincz 7:31 4:41 11:33 3:39 7:39

Pécsre érk. 8:21 5:17 12:04 4:11 8:01

Sz. v. Sz. v.
Bécsből indul 6:50 7:40

N.-Kanizsára érk. 1:35 3:42

Barcsra érk. 4:44 7:18

Pécsre 7:51 9:42

V. v. V. v. Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul 7:24 6:05 10:13

B.-Szt.-Lőrinczre érk. 8:27 7:01 11:25

Pécsre érk. . . . . 9:42 7:51 —

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Sz. v.
Eszékről indul 5:33 8:48 12:25 8:20

Villányba érk. 6:48 10:05 1:41 9:50

Mohácsról indul 5:50 9:13*) 12:20 8:35

Villányba érkezik 6:35 9:58 1:05 9:20

Villányból ind. 6:55 10:13 1:48 10:00

Pécsre érk. 8:02 11:23 2:53 11:09

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről reggel 7:20,**) alulról d. u. 11:35.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 10:30

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

***) minden szerda, péntek és vasárnap.

***) minden csütörtökön, szombat és hétfőn.

T Á V I R A T O K.

— **A bécsi tárgyalások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma délelőtt Széll Kálmánt kihallgatáson fogadta. A kiegyezés kérdésében — hír szerint — csak néhány nap múlva következik be a döntés. A magyar miniszterek ma este visszatérnek Budapestre és csak vasárnap utaznak ismét Bécsbe. Egyik verzió szerint a kiegyezésben újabb kompromisszumra van kilátás.

— **Fejérváry Csehországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fejérváry Géza báró, honvédelmi minisz-

ter ma Bécsből Kolinba utazott, hogy az 1757. június 18-án vívott kolini csata emlékoszlopának holnapi leleplezésén a Mária-Terézia-rend képviselőjében jelen legyen.

— **Püspökbeiktatás Kolozsvárott.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma történt meg *Bartók* György erdélyi ref. püspök ünnepélyes beiktatása Kolozsvárott. Az egyházkerület délelőtt tartott gyűlésén felolvasták a püspökválasztás királyi megerősítésére vonatkozó aktákat, azután *Bánffy* báró vezetése alatt a templomba vonultak a püspök beiktatására. Az egyházi ének elhangzása után *Molnár* Albert imát mondott, majd *Antal* Gábor püspök hazafias beszél kíséretében beiktatta az új püspököt hivatalába. *Bartók* püspök a beszéd után letette az esküt, majd letérdelt s *Antal* püspök megáldotta, ugyancsak az esperesek is kezüket a püspök fejére téve, egyenkint megáldották őt. Ezután következett az új püspök nagy hatású beköszöntő beszéde, a mivel az egyházi szertartás véget ért.

Utána a tisztelgő küldöttségek fogadása következett. Elsőnek *Bánffy* Dezső vezette eléje a főgondnoki kart s üdvözlő beszédében a lelkére kötötte vallásának és hazájának szeretetét.

— **Küry Klára pöre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti népszínházban tegnap estére a *Toledad* operette második előadása volt hirdetve, de az előadást nem lehetett megtartani, mert *Küry Klára* az előadás megkezdése előtt 10 perccel rosszul érződött panaszok miatt, a színházból haza távozott. *Küry*, a kinek baját a színházi orvos „objektív“ nem konstatalhatta, ma egy házi orvosa által kiállított, két hétre szóló betegségi bizonyítványt küldött Porzsolt igazgatónak, de ez az igazgatót nem indította meg, mert már ma kézbesítették *Kürynek* a vádlevelet, a melyben azzal van vádolva, hogy ok nélkül tagadta meg a föllépést. A vád tárgyalására rendkívüli törvényszéket hívtak egybe, melynek elnöke *Szirmay* lesz. Ugy hírlik, hogy a bíróság *Küryt* a népszínház kötelékéből való elbocsátásra fogja itélni.

— **Orosz nagyherceg a finnnek közt.** („A Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Alexandrovics* Vladimir nagyherceg a Finnországban állomásozó csapatok megsejtelésére júniusban Tromsöbe érkezik.

— **Castelar halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Castelar* Emil, Spanyolország egyik legnagyobb fia, a spanyol köztársaságnak 1873-ik évben volt elnöke, tegnap tüdőgyulladásban meghalt. Államköltségen fogják eltemetni.

— **Mit akarnak Dreyfusék?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az „Aurore“ szerint *Dreyfusné* ügyvédje záróindítványában *Dreyfusnak* új haditörvény-szék elé állítását akarja kérni.

Szerkesztői üzenet.

N. J. (A mi ünnepünk. »Eljegyzésünk.«) Soraiiban van érzés és gondolat. Bár

a forma, melyben ezeket kifejezésre juttatja, még kezdetleges. Az üdvözlést az, a kinek szólt, köszönettel vette és kíván sok szerencsét!

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Nincs oly köhögés elleni szer,
mely a

KAISER-féle mell-bonbont
förlömlná.

2360, közjegyző által hitelesített elismervény bizonyítja annak biztos hatását **köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás** ellen.

Kapható **10 és 20 kros** csomagokban Pécsen: **Benczenleiner Sándor** cukrászdájában.

1874. óta fennálló
Zongora-, harmonium és pianino-raktár
Goldstein J.
Pécsen, országut 56, (haltérrel szemben)
Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

Legszébb kirándulási hely! Pécs-Bányatelepen
az 1000 éves gesztenyefához.

Van szerencsém a n. t. kiránduló közönségnek tüdára adni, hogy helyiségemben az idén is, úgy mint minden évben,

kellemes üdülő helyet talál.

Jó és izletes ételek, kitűnő italek pontos kiszolgálás mellett.

MINDEN VASAR- és ÜNNEPNAPON ZENE.

Társaskocsik a Hétféjedelem vendéglőtől naponta délelőtt 11-től kezdve közlekednek oda és vissza a szükségletekhez képest.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

Gebhardt István vendéglős.

Ugy a hazai, mint a külföldi orvosi tekintélyek is elismerik és hangoztatják, hogy idült (kronikus) betegségek legbiztosabban a természeti eszközökkel gyógyíthatók.

A legelső és legtökéletesebben berendezett intézet, a melyben ezen alapon történik a gyógykezelés:

Dr. Palócz Ignác

v. kórházi orvos, k. egészségügyi tanár, intézete

Budapest, IX., Vámház-körút 7. (augusztus 1-től Kerepesi-nt 10.)

■ Gyógykezelés egész napon át. ■ Rendelés 10-12-ig és 3-5-ig. ■
■ Nőknél női kiszolgálás. ■ Elkülönített osztályok. ■
■ Díjazás hetenként 10-15 frt. ■ Prospectus ingyen. ■

A természeti eszközökkel képesek vagyunk a beteg test életerejét növelni, a benne képződött ártalmas és káros anyagokat a szervezetből eltávolítani, a szervek normális működését létrehozni és az elgyengült vagy elkényeztetett testet megedzeni, megerősíteni.

Ezért gyógyítható ily módon még a legtöbb idült (kronikus) betegség is.

A tökéletes berendezés, a lelkiismeretes, gondos és egyéni (a beteg természetének megfelelő) gyógykezelés magyarázzák meg ama kitűnő eredményeket (a meggyógyultak hiteles írásával bizonyíthatjuk), a melyeket még a legidültebb betegségeknek is, különösen elhízottság, asztma, reuma, ischias, neuralgia, köszvény, gyomor és nemibajok, vérszegénység, bőr-, ideg- és női betegségek gyógyításánál biztosan elérünk.

Népszerű orvosi tanácsadó:
„Az egészség megővése és a betegségek gyógyítása.“
Írta: dr. Palócz Ignác. — Kapható a szerzőnél. — Ára 3 korona.